

תפ (חדרה) 52577-08-24 - מדינת ישראל נ' בלאל מחאמיד

בית משפט השלום בחדרה

ת"פ 52577-08-24 מדינת ישראל נ' מחאמיד(עציר)

תיק חיצוני: 352329/2024

בפני כב' סגנית הנשיאה, השופטת ליזי פרוינד

מאשימה
נגד
מדינת ישראל

נאשמים
גזר דין
בלאל מחאמיד

רקע

הנאשם הורשע על פי הודאתו בביצוע עבירה של הסעת שלושה תושבים זרים או יותר בנסיבות מחמירות, לפי **סעיף 12(א)(ג)(1) לחוק הכניסה לישראל, תשי"ב - 1952**.

כעולה מעובדות כתב האישום, בצהרי יום ה-20.8.25, בעיצומן של מלחמת "חרבות ברזל" ומתיחות ביטחונית מתמשכת, הסיע הנאשם חמישה תושבי אזור יהודה ושומרון, שאינם מורשים להיכנס לישראל או לשהות בה. הנאשם הסיע את השוהים הבלתי חוקיים מג'ת ועד שנעצר על ידי שוטרים בכביש 65 לכיוון מזרח.

כחלק **מהסכמות הצדדים**, לאחר הודאת הנאשם הופנה עניינו לשירות המבחן, תוך שהמאשימה הדגישה כי עמדתה תהא למאסר בפועל של ממש.

עוד הוסכם כי המאשימה תסתפק בפסילה אותה ריצה עד ליום 8.1.25. ההסדר אף כלל הפקדת סך של 8,000 ₪, חלף עתירה לחילוט הרכב, ולטובת קנס מבלי שהוסכם על גובהו.

הטיעונים לעונש נשמעו לאחר קבלת חוות דעת מהממונה על עבודות השירות.

תסקיר שירות המבחן

מן התסקיר נלמד אודות הנאשם בן 47, נשוי ואב ל-3 ילדים המתגורר עם משפחתו בפרדיס. לפני

שנתיים בנו הבכור נפצע בתאונת אופנוע ועבר מספר ניתוחים ברגלו וכיום הוא זה שמטפל בו ומלווה אותו לביקורי מעקב רפואי.

בשנת 2006 אושפז בבית החולים הפסיכיאטרי "שער מנשה" ואובחן כסובל מסכיזופרניה, מאז אינו עובד ומתקיים מקצבת נכות נפשית.

שירות המבחן התרשם שהנאשם מכיר בחומרת מעשיו ושהינו בעל מסוגלות להימנע מביצוע עבירה דומה בעתיד. באופן, סיבת ומהות ההתרשמות לא העמיק התסקיר.

הערכת שירות המבחן, אף היא לא נומקה או הוסברה, הינה שהנאשם הפנים את הלקחים הנדרשים ואינו זקוק להתערבות טיפולית כלשהי.

מבלי שהוצגה סיבה לחריגה ידועה ממתחמי הענישה הנוהגים, הומלץ לסיים את ההליך המשפטי בהטלת צו של"צ בהיקף של 150 שעות, מאסר מותנה והתחייבות כספית.

טיעוני הצדדים לעונש

המאשימה עמדה על הערכים המוגנים שנפגעו כתוצאה ממעשי הנאשם, אשר מקבלים משנה תוקף שעה שבוצעו בעיצומה של מלחמה, ועל פוטנציאל הסיכון הנלווה לעבירה. הפנתה לכך שלאחר פרוץ המלחמה השתנתה והחומרה מדיניות הענישה לגבי שוהים בלתי חוקיים, מסיעים, מעסיקים ומלינים, כנלמד היטב אף מתיקון 38 לחוק הכניסה לישראל.

המאשימה ביקשה לקבוע מתחם ענישה שנע בין 12 ל-24 חודשי מאסר ותמכה עמדתה בשורת פסקי דין. נטען כי משמדיניות הענישה שנהגה עד לפרוץ המלחמה רוכזה סביב הטלת עונשי מאסר לריצוי בעבודות שירות, הרי שנוכח המצב הביטחוני והצורך בהרתעת הרבים בהתאם לסעיף 40' לחוק העונשין, ראוי לגזור על הנאשם מאסר בפועל ממשי, לצד ענישה נלווית.

הפנתה לעברו התעבורתי של הנאשם כמשתקף מגליון הרישום.

ביחס לתסקיר בעניינו של הנאשם, הודגש כי המלצתו אינה בהלימה לנדרש ואינו מצדיק חריגה ממתחם הענישה. נטען כי מדובר בתסקיר לקוני, נעדר בחינת מסוכנות, אינו מפרט קיומו של הליך טיפולי ואינו כולל הערכת סיכון או התייחסות לגורמי סיכון רלוונטיים להישנות עבירות.

במכלול הנסיבות עתרה המאשימה להטיל על הנאשם מאסר שלא יפחת מ-10 חודשים לצד ענישה נלווית מרתיעה בדמות מאסר מותנה ארוך, קנס שלא יפחת מ-10,000 ₪ והתחייבות.

ההגנה טענה כי מדובר במעידה חד פעמית ואין מדובר בנאשם אשר דרך קבע עוסק בהסעת תושבי שטחים. נטען, כי נסיבות ביצוע העבירה אינו מצביע על רף חומרה גבוה, במובן זה שהנאשם לא הסיע

תושבי שטחים בעלי עבר פלילי או כאלו שנכנסו לישראל לצורך ביצוע עבירות וכי לא הוכח שההסעה, בוצעה ממניע של בצע כסף ולא נלוו עבירות נוספות.

על כן, לשיטת ההגנה, נסיבות המקרה אינן מצדיקות החמרה בעונשו של הנאשם מעבר למתחייב והפגיעה בערכים המוגנים אינה מצדיקה מאסר בפועל של ממש. לטענת ההגנה ענישה שכזו הוטלה במקרים בהם נגרם נזק ממשי מן המעשה, שלא כבענייננו.

ביקש הסנגור להעניק משקל למצבו הרפואי של הנאשם ולמשך התקופה בה שהה במעצר ונאים מגבילים ממושכים. נטען כי הנאשם הבין את חומרת מעשיו, הביע צער וחרטה, הפיק את הלקח ולראיה - מאז ביצוע העבירה לא נפתחו נגדו תיקים נוספים. על כן עתרה ההגנה להגנה לאמץ את המלצת שירות המבחן ולהסתפק בשל"צ ומאסר מותנה בלבד.

לחלופין, ככל שיוטל על הנאשם מאסר בפועל, התבקש שזו תהיה מידתית באופן שיאפשר את ריצויה בדרך של עבודות שירות.

כל צד תמך טיעונו בפסיקה.

הנאשם הביע צער על מעשיו, טען כי מדובר בטעות חד-פעמית והדגיש שלא ישוב לבצע עבירה מעין זו בעתיד.

דין והכרעה

אין חולק אודות **הערכים החברתיים המוגנים** שבבסיס העבירה מושא ענייננו - בראשם שמירה על בטחונה של מדינת ישראל וזכותה לקבוע את הבאים בשעריה ולהעבירם תחת מסננת ביטחונית, לא כל שכן בזמן מלחמה.

אלה, לצד הגנה על הציבור מפני ביצוע עבירות פליליות וביטחוניות שלא אחת מתבצעות על ידי תושבי אזור שנכנסים לארץ באופן לא חוקי.

במעשיו פגע הנאשם בכל אלה.

את מושא ענייננו יש לבחון על רקע המצב הביטחוני השורר במדינה מאז יום ה- 07.10.2023 כאשר לא יכול להיות עוד חולק בדבר הסיכון מנוכחותם של שוהים בלתי חוקיים בארץ עת המציאות לימדתנו כי לא מעט מעשי טרור מבוצעים על ידי שוהים בלתי חוקיים או בסיועם. מציאות זו שבה והתדפקה על דלתנו אך לאחרונה בפיגוע רצחני נוסף, שבוצע על ידי שב"ח, וגדע את חייהם של נערה צעירה וסב

לנכדים.

כאמור, הימים בהם בוצעה העבירה הם ימי מלחמת "חרבות ברזל", מלחמה שנכפתה על מדינתנו ולא ידענו כמותה. בד בבד - כהכבדת סיכון ומעש על גורמי הביטחון, נתונה המדינה תחת איומי טרור ממשיים ופעילות חבלנית עוינת. וראה בעניין זה עפ"ג (מחוזי ב"ש) 25013-05-24 מדינת ישראל נ' גבר חרוב שם עמד בית המשפט על מציאות קשה זו, והדגיש כי בתקופה של מתיחות ביטחונית מיוחדת מן הראוי להתייחס ברצינות ובחומרה לכל ענין המערב סכנה לביטחון המדינה ואזרחיה.

גם בימים אלה פועמת מתיחות ביטחונית זו במלוא עוצמתה, וכוחות הביטחון פועלים ומחרפים נפשם לשם הגנה מפני פיגועים היוצאים או המבקשים לצאת, משטחי האזור. בד בבד מוסיפה תופעת השהיה הבלתי חוקית להציף את ארצנו, ודומה כי אכיפת התופעה שבה להיות משל ממלאת היא דלי מים שבתחתיתו חור. היקף התופעה, הניכרת לעין כל, מלמד כי אין ההרתעה מספקת, ומדי יום מרהיבים נאשמים רבים עוז ונכנסים אל הארץ ללא מורא.

בהקשר זה ממש, יש לראות את חלקם של המסיעים ביכולת השהים הבלתי חוקיים לנוע בארצנו ולהתנהל בה. למעשה אלמלא אלה, קשה היה לנכנסים לארץ, ולשוהים בה ללא היתר, להשיג מטרתם - תהא אשר תהא.

וראה בעניין זה רע"פ 3173/09 פארגין נ' מדינת ישראל, שם נקבע כי פגיעתם של המעסיקים, המסיעים והמלינים בערכים המוגנים היא חמורה יותר מזו של השוהים הבלתי חוקיים; שכן קבוצת אוכלוסייה זו היא היוצרת את התשתית המתאימה לביצוע עבירות השהיה בלתי חוקית ובמעשה מעודדת את כניסתם של שוהים בלתי חוקיים לתחומי המדינה. לפיכך ומשום שעסקין בעבירות שהן קלות ופשוטות לביצוע, אך טמון בהן סיכון ממשי לחיי אדם, נקבע כי יש לנקוט כלפי המסיעים, המלינים והמעסיקים במדיניות ענישה מחמירה ובלתי מתפשרת הכוללת ענישה מוחשית וממשית.

היבט חשוב לא פחות הוא זה עליו עמד בית המשפט המחוזי בחיפה בעפ"ג חיפה 38304-01-24 מדינת ישראל נגד יזן עתמאן: " [...] ככל שתופעת השהיה הבלתי חוקית היא נרחבת ומפושטת יותר ומדיניות הטיפול בה אקראית יותר, "מכילה" ומקילה יותר, כך יקשה על כוחות הביטחון לאתר את המסתננים המבקשים לפגוע באזרחינו. מדיניות אכיפה שאיננה נוקשה, אינה מרתיעה ואינה מונעת, מובילה להתפשטות היקף התופעה. במצב זה, סיכוי כוחות הביטחון להצליח במשימת סיכול ההסתננות פוחתים משמעותית. לעומת זאת, הפחתת התופעה מקילה על כוחות הביטחון לבצע את מלאכתם ומגבירה את רמת הביטחון".

בענייננו, נכונים הדברים שבעתיים; עת הסיע הנאשם חמישה תושבי שטחים שלא הורשו להיכנס לארץ.

לא נעלם מעיני כי מרביתם של השב"חים נכנסו לשם פרנסה מתוך צורך ממשי, אך אין לנו אלא לנהוג בבחינת המצווה התלמודית - "עני עירך קודמים", אחרת נשוב ונחטא לעצמנו במדיניות סלחנית שיש בה ראש וראשון לסכן את בטחון המדינה וזכותה-חובתה לברור את הבאים בשעריה.

נוכח האמור, הפגיעה בערכים המוגנים הנה משמעותית.

בבחינת הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה, הובאו בחשבון מכלול הנסיבות הנדרשות, בראשן אפיוני השעה והעובדה כי נאשם הסיע חמישה תושבים זרים, אותם לא הכיר, ובכך הגדיל את פוטנציאל הסיכון הביטחוני. הנזק שעלול היה להיגרם הוא עצום, ואין לעולם לדעת בוודאות מטרותיהם של הנכנסים והשוהים הבלתי חוקיים. זאת ההכבדה על גורמי הביטחון עליה עמדתי לעיל. בהקשר זה אדגיש כי העובדה שלא התממש סיכון זה אינו טענת הגנה או הקלה כפי שביקשה לטעון ההגנה. עוד אדגיש כי הנאשם, אזרח הארץ יכול וחיוב היה להבין את אשר הוא עושה, את הפסול שבמעשהו ואת משמעות מעשהו, וודאי בנסיבות המתיחות הבטחונית השוררת, על כן אין בידי לקבל טענת שירות המבחן (שאף לא נתמכה בדבר) כי ההליך המשפטי, הוא הוא שהבהיר לו את הסיכון והחומרה שבדברים.

בחירת **מדיניות הענישה הנוהגת** מעלה כי במקרים דומים הוטלו על נאשמים עונשים במנעד רחב כאשר בדרך הכלל על מסיעי שב"ח בודד או שניים, היינו שלא בנסיבות מחמירות כבענייננו, מוטל עונש של מאסר בעבודות שירות לכל הפחות. להלן פירוט פסיקה רלוונטית:

עפ"ג (מחוזי ירושלים) 36408-12-24 **סעיד נעמאן נ' מדינת ישראל (6.1.25)** - המערער הורשע בכך שביום 31.7.24 הסיע במיניבוס זעיר 8 שוהים בלתי חוקיים בירושלים, שנים מהתושבים החזיקו בהיתר כניסה לאזור תעשייה איו"ש בלבד והשאר לא החזיקו באישורים. המערער הסיע אותם תמורת 10 ₪ לכל אחד. על בסיס ראיות שהוגשו נקבע שהעבירה בוצעה מתוך יסוד נפשי של "עצימת עיניים", לאחר שהנאשם שאל את התושבים הזרים אם ברשותם אישור שהייה כדין, ואלו השיבו בחיוב. בית משפט השלום קבע מתחם ענישה שנע בין 7 חודשים ועד 24 חודשי מאסר, ונקבע שבשל הצורך בהרתעה והמציאות הבטחונית לא ימוקם בתחתית המתחם. **נגזרו על המערער עונש מאסר 9 חודשי מאסר בפועל וענישה נלווית שכללה אף שלילת רשיון נהיגה. בית המשפט המחוזי בערעור, ציין כי מצא טעם רב בערעור המדינה על קולת העונש, תוך שהפנה להוראותיו של תיקון 38 ולמצב הביטחוני בו שרויה מדינת ישראל וקבע כי העונש שנגזר מקל. בשל שגגה טכנית בהגדרת היקף הערעור לא הוחמר העונש (וממילא ערעור ההגנה נדחה).**

ת"פ (חדרה) 42440-03-25 **מדינת ישראל נ' נסאסרה (21.7.25)** - פסיקה אליה הפנתה המאשימה - הנאשם הורשע בכך שביום 12.3.25 נמצא, לאחר מרדף, שהסיע ברכו 5 נוסעים בניגוד לרישיון הרכב והתברר כי שניים מהם שוהים בלתי חוקיים, כל זאת תוך הפרת מעצר בית בגין תיק דומה, אותו צירף לבסוף. נקבע מתחם עונש שנע בין 12-20 חודשי מאסר. נעדר הרשעות נוספות. בית המשפט גזר עליו 15 חודשי מאסר בפועל, מאסר על תנאי וקנס בסך 10,000 ₪.

ת"פ (חדרה) 30329-02-25 **מדינת ישראל נ' ענתרי (3.6.25)** - פסיקה אליה הפנתה המאשימה - נאשם שהורשע בהסעת שני תושבים זרים שלא כדין בכפר ג'סר א-זרקא. נקבע מתחם שבין 6 חודשי מאסר שניתן לרצותם בדרך של עבודות שירות ועד 18 חודשי מאסר בפועל. תוך שהודגש כי מי

שהורשע בעבירה זו בנסיבות מחמירות או בעל עבר פלילי, ראוי שירצה עונש של מאסר בפועל מאחורי סורג ובריח. הודה מיד ואין לחובתו הרשעות קודמות מכל סוג, **הוטלו 9 חודשי מאסר בפועל שירוצו בעבודות שירות, מאסר על תנאי, קנס בסך 8,000 ₪, פסילה בפועל ופסילה על תנאי וכן חילוט הרכב.**

ת"פ (כפר סבא) 27775-01-25 **מדינת ישראל נ' מואסי (12.3.25)** - נאשם הורשע בהסעה בתשלום של 5 תושבים זרים מהגדר לכיוון ישראל. נקבע מתחם ענישה שנע בין 8-18 חודשים וקנס בין 10,000-40,000 ₪. הנאשם צעיר, בעל משפחה, נעדר הרשעות קודמות ונדון **למאסר בפועל למשך 8 חודשים, קנס בסך 15,000 ₪, מאסר על-תנאי ופסילת רישיון הנהיגה בפועל ועל-תנאי. ערעורו נדחה** בהמלצת בית המשפט המחוזי.

ת"פ (ירושלים) 14403-06-24 **מדינת ישראל נ' אשתי (6.11.2024)** - נאשם הורשע על פי הודאתו בהסעתם של 11 שוהים זרים שלא כדין במשאית, שהורכבו בה מערכת דפנות כפולה וזאת בכוונה למנוע גילויים על ידי השוטרים במחסום. נקבע מתחם ענישה בין 16 ועד 30 חודשי מאסר ורכיבים נוספים. בעל הרשעה קודמת אחת (ישנה). **נגזרו 20 חודשי מאסר בפועל לצד ענישה נלווית וחילוט המשאית.**

ת"פ (נתניה) 8840-06-24 **מדינת ישראל נ' קבהא (29.10.24)** - הנאשם הסיע ברכבו שני שוהים בלתי חוקיים. נקבע מתחם ענישה הנע בין 6 ועד 18 חודשי מאסר, מאסר על תנאי, פסילה בפועל ועל תנאי. נאשם בעל עבר פלילי לרבות הרשעה בגין עבירה דומה בגינה נדון לעבודות שירות. **בית המשפט הטיל על הנאשם 9 חודשי מאסר בפועל תוך שהפעיל תנאי בן חודשיים בחופף לצד ענישה נלווית. ערעור ההגנה נדחה.**

ת"פ (כפר סבא) 37379-03-24 **מדינת ישראל נ' מוצטפא אל גראד (15.5.24)** - נאשם הורשע בגין הסעת 3 תושבים זרים ללא תמורה וללא היכרות מוקדמת משטח מדינת ישראל אל המחסום בזמן המלחמה. נקבע מתחם עונש שנע בין 3 חודשי מאסר ל - 15 חודשי מאסר. על הנאשם, נעדר עבר פלילי, הושתו **6 חודשי עבודות שירות.**

יש לציין בהקשר זה את עמדת המחוקק כנלמד היטב מתיקון מס' 38 לחוק הכניסה לישראל אשר מצא להכפיל את העונש המרבי הקבוע בצד העבירות בהן הורשע הנאשם. המחוקק לא הסתפק בכך, אלא קבע כי העונש בעבירות הסעה הלנה והעסקה שלא כדין, לא יפחת מרבע העונש המרבי שנקבע לאותה עבירה. עוד קבע המחוקק בגין עבירות אלה קנס מזערי שלא יפחת מ-5,000 שקלים חדשים, אלא מטעמים מיוחדים שיירשמו. "אך יש לזכור כי תיקון זה רק מביא לידי ביטוי את הצורך - עליו חזרה הפסיקה מזה זמן - לנקוט במדיניות ענישה מחמירה ומרתיעה כלפי אלו שמעסיקים שבחיים. גם ללא תיקון החוק היה אמור כל בר דעת, והדברים נכונים שבעתיים לאחר פרוץ המלחמה, כי מי שמעסיק שב"ח מסכן לא רק את כלל הציבור אלא גם את חירותו שלו, במובן זה שהוא עשוי להישלח אל מאחורי סורג ובריח" (עפ"ג (מחוזי חיפה) [64502-06-24](#) ענאן סלאמה נ' מדינת ישראל (15.7.24)). ברי כי יפים הדברים אף בעניינו של מסיע.

גם בחינת הענישה שנגזרה עוד לפני המלחמה והיום הארוך, וההתפקחות המתחייבת מאז, מלמדת כי בתי המשפט המחוזי והעליון סימנו את מתחם הענישה הראוי בעלות רכיב של מאסר בפועל.

על כן, בשים לב למכלול השיקולים הרלוונטיים, ביניהם מדיניות הענישה הנוהגת, אני קובעת כי מתחם הענישה ההולם נע בין 10 ל-24 חודשי מאסר.

העונש ההולם - נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה

לאחר קביעת מתחם הענישה, יקבע בית המשפט את העונש המתאים, בתוך המתחם, אשר יוטל על הנאשם וזאת בהתחשב בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה המפורטות בסעיף 40יא' לחוק.

אשר לגזירת העונש בגדרי המתחם, אציין בתמצית את ההיבטים הרלוונטיים לעניין זה;

נתתי דעתי להודייתו של הנאשם, נטילת האחריות מצדו בהזדמנות הראשונה, לכך שבעקבות התדרדרות במצבו הנפשי אושפז בעבר בבית חולים פסיכיאטרי ואובחן כסובל מסכיזופרניה וכן להיותו נעדר עבר פלילי (למעט עבר תעבורתי).

יוער, כי המלצת שירות המבחן אינה מחייבת את בית המשפט וכשמה כן היא המלצה המהווה, רכיב נוסף במערך השיקולים לקביעת העונש, לא כל שכן בעניינינו, עת המלצת שירות המבחן מנותקת ממדיניות הענישה הנוהגת ומנסיבות השעה, והתסקיר אינו מלמד על כל תהליך מעמיק או בכלל מכוחו נגזרה המלצה זו, ולכן לא אוכל לאמצה.

לאור כלל האמור, אני גוזרת דינו של הנאשם כדלקמן:

א. 10 חודשי מאסר בפועל בניכוי ימי מעצרו.

ב. 12 חודשי מאסר מותנה, והתנאי הוא כי הנאשם לא יעבור כל עבירה לפי חוק הכניסה לישראל במשך 3 שנים מיום שחרורו.

ג. הנאשם ישלם קנס בסך של 8,000 ₪, או 80 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם ב- 10 תשלומים שווים ורצופים החל מיום 20.6.26 בכל 20 בחודש אחריו. לא ישולם איזה מהתשלומים במועדו- תעמוד יתרת התשלום לפירעון מיד.

הקנז יקוזז מתוך הכספים שהופקדו לטובת כך (עם שחרור הרכב).

ניתנה היום, ג' שבט תשפ"ו, 21 ינואר 2026, בנוכחות הצדדים.